I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3036/94

af 8. december 1994

om indførelse af en procedure for økonomisk passiv forædling for visse tekstilvarer og beklædningsgenstande, der genindføres til Fællesskabet efter bearbejdning i visse tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets importordninger for tekstil- og beklædningssektoren omfatter for visse tredjelandes vedkommende særlige foranstaltninger, der finder anvendelse på produkter, der fremkommer ved passiv forædling;

ved forordning (EØF) nr. 636/82 [1] indførtes der en procedure for økonomisk passiv forædling for visse tekstilvarer og beklædningsgenstande, der genindføres til Fællesskabet efter bearbejdning i visse tredjelande;

Fællesskabets politik har navnlig til formål at gøre det muligt for tekstil- og beklædningsindustrien at tilpasse sig vilkårene i den internationale konkurrence; den nye procedure for passiv forædling skal indgå i bestræbelserne på at forbedre konkurrenceevnen hos Fællesskabets industrier og skal derfor ikke blot være forbeholdt disse, men tillige kun indrømmes virksomheder, som i Fællesskabet fremstiller varer på samme fremstillingstrin som dem, der er bestemt til genindførsel efter passiv forædling, uden at dette dog berører rettigheder for personer, som ikke opfylder de betingelser i denne forordning, for hvilke der kan indrømmes dispensation op til de samlede mængder, der er indført som led i særlige ordninger i et af de to år forud for denne forordnings ikrafttræden, for varer, som er af samme art, og som skal anvendes til samme formål;

med oprettelsen af det indre marked i 1993 er der skabt et område uden indre grænser, hvor der især sikres fri bevægelighed for varer; dette indebærer bl.a., at kontrollen ved de indre grænser afskaffes, at afvigelser mellem importordninger fjernes, samt at det bliver muligt at genindføre forædlingsprodukter i en anden medlemsstat end den, hvor forhåndsbevillingen blev udstedt;

handelen med tekstilvarer og beklædningsgenstande bør tilpasses det indre marked, især hvad angår anvendelsen af proceduren for økonomisk passiv forædling for tekstilvarer;

de hidtidige regionale kontingenter for passiv forædling afløstes den 1. januar 1993 af en ordning med fællesskabskontingenter, der ikke fordeles mellem medlemsstaterne;

medlemsstaternes myndigheder bør fortsat udstede forhåndsbevillinger til ansøgere, der ønsker at gøre brug af passiv forædling, men de bør i sådanne tilfælde meddele Kommissionen, hvilke mængder der er ansøgt om, for at sikre sig, at disse holder sig inden for de samlede lofter, der er fastsat på fællesskabsplan;

mængderne bør fordeles i form af maksimumsmængder, og der bør først kunne ansøges om en ny mængde, når mindst 50 % af den tidligere tildelte mængde er opbrugt;

de kriterier og betingelser, som de erhvervsdrivende i medlemsstaterne skal opfylde for at få adgang til proceduren, anvendes på nuværende tidspunkt ikke på ensartet vis i hele Fællesskabet;

reglerne for anvendelsen af disse kriterier og betingelser må derfor harmoniseres, så der bliver adgang til passiv forædling på fælles vilkår i Fællesskabet, især hvad angår

[1] EFT nr. L 76 af 20. 3. 1982, s. 1. Forordningen er ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse.

definition af de berettigede, begrebet tilsvarende produkter, fortrinsret for fabrikanter med en betydelig produktion i Fællesskabet og undtagelsen fra reglen vedrørende oprindelsen af det produkt, der udføres til passiv forædling;

ved tildelingen af produktmængder til de enkelte ansøgere bør der ikke alene tages hensyn til de mængder, der er til rådighed i medfør af importordningen for det pågældende produkt og tredjeland, men også til, om det er klart, at ansøgeren er fabrikant, og at fabrikanten bestræber sig på at bevare produktion og beskæftigelse i Fællesskabet for varer på samme fremstillingstrin, samtidig med, at det sikres, at der ikke sker nedsættelse af de mængder, der stilles til rådighed for og anvendes af tidligere brugere af proceduren;

for at sikre en effektiv og objektiv forvaltning af ordningen bør de mængder, som ikke er øremærket til at imødekomme ansøgninger fra personer med tidligere udnyttelsesrettigheder, fordeles efter ansøgningernes kronologiske rækkefølge;

på baggrund af protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til Europa-aftalerne og de interimsaftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og Bulgarien, Polen, Rumænien, Den Slovakiske Republik, Den Tjekkiske Republik og Ungarn, bør forordningens anvendelsesområde udvides til også at omfatte visse kategorier af liberaliserede produkter med oprindelse i disse lande;

listen over produkter, der er omfattet af denne forordning, bør være i overensstemmelse med den nuværende tarifering af tekstilvarer (kategorier) baseret på den kombinerede nomenklatur;

denne forordning bør ikke berøre genindførsel til Fællesskabet af produkter, der er bearbejdet i tredjelande på grundlag af forhåndsbevillinger, som er udstedt før datoen for anvendelse af forordningen;

en effektiv fællesskabsforvaltning af proceduren for passiv forædling forudsætter et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastlægges betingelserne for anvendelse af proceduren for økonomisk passiv forædling, i det følgende benævnt »proceduren«, på tekstilvarer og beklædningsgenstande, der er opført i kapitel 50 til 63 i den kombinerede nomenklatur, og som har undergået passiv forædling.

2. I denne forordning forstås ved »passiv forædling«, i det følgende benævnt »forædling«, processer bestående i forarbejdning i et tredjeland af varer, der midlertidigt er udført fra Fællesskabet med henblik på genindførsel som forædlingsprodukter.

3. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på tekstilvarer og beklædningsgenstande, der er forædlet i et tredjeland, når der findes en ordning for begrænsning af indførslen af eller for tilsyn med de tekstilvarer og beklædningsgenstande, der indføres fra nævnte tredjelande, og når der for disse produkter og det pågældende tredjeland findes særlige foranstaltninger for forædlede produkter, jf. dog artikel 11, stk. 3.

4. I denne forordning forstås ved:

a) »forædlingsprodukter«, produkter fremstillet af bearbejdede varer, der har gennemgået den i artikel 2, stk. 2, litra d), omhandlede forædling

b) »varer«, varer der udføres fra Fællesskabets toldområde til et tredjeland med henblik på gennemførelse af den nævnte forædling

c) »varers samlede værdi«,

— i tilfælde hvor varerne er indført på forhånd, deres toldværdi som defineret i forordning (EØF) nr. 1224/80 (1)

— i alle øvrige tilfælde, prisen ab fabrik

d) »myndigheder«, de myndigheder i en medlemsstat som det påhviler at administrere bestemmelserne i denne forordning, herunder at meddele forhåndsbevillinger

e) »tilsvarende produkter«, produkter der henhører under samme kategori eller samme gruppe af kategorier, jf. bilag I, der kan ændres efter proceduren i artikel 12.

Artikel 2

1. Proceduren gælder kun for fysiske eller juridiske personer, der er etableret i Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede personer, der ønsker adgang til at anvende proceduren, skal opfylde følgende betingelser:

a) De skal:

— i Fællesskabet fremstille tilsvarende produkter på samme fremstillingstrin som de forædlingsprodukter, for hvilke der søges om adgang til at anvende proceduren, og

(1) EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1. Forordningen er senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse.

— på egen fabrik i Fællesskabet udføre hovedproduktionsprocesserne for de pågældende produkter, i det mindste syning og sammenføjning eller strikning, når det drejer sig om direkte formfremstillede beklædningsgenstande af garn.

Når myndighederne afgør, om en ansøgning kan komme i betragtning i henhold til denne bestemmelse, tager de ikke hensyn til udformningen eller udførelsen af modeller eller prøver.

b) De kan som led i forædlingen lade fremstille forædlingsprodukter i et tredjeland inden for de mængder, der på de i artikel 3 omhandlede betingelser tildeles dem af myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives.

c) De varer, som de udfører midlertidigt med henblik på forædling, skal frit kunne omsættes i overensstemmelse med traktatens artikel 9, stk. 2, og skal have oprindelse i Fællesskabet i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (1) og gennemførelsesforordningerne hertil. Medlemsstaternes myndigheder kan kun dispensere fra dette litras bestemmelser for varer, der ikke fremstilles i tilstrækkelige mængder i Fællesskabet. Der kan dog kun dispenseres for maksimalt 14 % af den samlede værdi af de varer, for hvilke der er søgt forhåndsbevilling, eller for hvilke den berettigede det foregående år har fået adgang til at anvende proceduren. I særlige økonomiske begrundede tilfælde kan myndighederne på grundlag af en afgørelse truffet efter proceduren i artikel 12 indrømme en højere dispensationsprocent.

Tidligere berettigede, der i 1994 har fået adgang til at anvende proceduren for en procentdel på over 14 %, kan for samme mængder gøre dette i yderligere tre år på grundlag af en liste, som Kommissionen udarbejder. Derefter kan sådanne undtagelser forlænges på grundlag af en afgørelse truffet efter proceduren i artikel 12.

Hvert kvartal meddeler medlemsstaterne Kommissionen de væsentligste enkeltheder i de således givne dispensationer, såsom arten, oprindelsen og mængderne af de pågældende varer, der ikke har oprindelse i Fællesskabet. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater disse oplysninger med henblik på behandling i det i artikel 12 omhandlede udvalg.

d) Forædling, som skal gennemføres i tredjelande, må ikke indebære forarbejdning, som er mere omfattende end den, der er fastsat for hvert enkelt produkt i bilag II. Forædlingen kan dog indebære forarbejdning, som er mindre omfattende end den, der er fastsat for hvert enkelt produkt i bilag II.

3. Medlemsstaterne kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 2, litra a), for personer, der ikke opfylder betingelserne i nævnte stykke.

Disse dispensationer kan kun gives op til de samlede mængder, der er indført som led i særlige ordninger af den i artikel 1, stk. 3, fastsatte type i ét af de to år, der går forud for ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 636/82, for varer, som er af samme art, og som skal anvendes til samme formål.

Når der er tale om lande, for hvilke der efter denne forordnings ikrafttræden for første gang indføres en særlig ordning af den i artikel 1, stk. 3, fastsatte type, og denne ordning for visse mængder erstatter den almindelige importbegrænsningsordning, der var gældende for dem, uden at de samlede importmuligheder som følge af samtidig anvendelse af de to ordninger herved øges, kan der gives tilsvarende dispensationer og til de mængder af forædlede produkter, som hidtil er indført i henhold til den almindelige importbegrænsningsordning.

De i de foregående afsnit omhandlede dispensationer finder først og fremmest anvendelse på personer, som tidligere har været omfattet af de ovenfor omhandlede særlige ordninger.

De tilfælde, hvor dette stykke finder anvendelse, meddeles Kommissionen, som fremsender oplysningerne til medlemsstaterne med henblik på en årlig gennemgang i det i artikel 12 omhandlede udvalg.

Artikel 3

1. De årlige mængder forædlingsproduker, som kan bevilges genindført i henhold til de i artikel 1, stk. 3, omhandlede særlige importordninger fastsættes på fællesskabsplan.

2. Myndighederne fordeler de i stk. 1 omhandlede årlige mængder mellem de potentielt berettigede som defineret i artikel 2 på grundlag af disses ansøgninger, der indgives i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2 ; fordeling kan først finde sted, når Kommissionen har bekræftet, at der fortsat er mængder til rådighed af det samlede fællesskabskontingent for hele den pågældende kategori og det pågældende tredjeland.

3. Uden at det berører bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, foretages fordelingen under iagttagelse af målsætningen om opretholdelse af den berettigedes produktion i Fællesskabet, som fastlagt i artikel 2, stk. 2, såvel hvad angår produkternes art som deres mængde udtrykt i fysiske enheder eller værditilvækst.

4. Enhver tidligere berettiget får for hver kategori og hvert tredjeland tildelt en mængde, der svarer til den samlede mængde, som han har ladet undergå passiv forædling enten i 1993 eller 1994 for den pågældende kategori og det pågældende land.

(1) EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

De berettigede får først adgang til supplerende mængder for samme kategori og samme land efter stk. 6, når de i det foregående afsnit nævnte mængder er brugt fuldt ud i henhold til stk. 5, nr. 4.

Desuden har en tidligere berettiget, der vælger ikke at udnytte de mængder, han har fået tildelt i henhold til første afsnit, for en bestemt kategori og et bestemt tredjeland, ret til at ansøge om en tilsvarende mængde i en anden kategori og/eller et andet tredjeland i overensstemmelse med metoden i stk. 5, første afsnit. De mængder, der opgives, skal straks lægges til de mængder, der skal fordeles i henhold til stk. 6.

I forbindelse med et lands tiltrædelse af Fællesskabet gælder disse bestemmelser for erhvervsdrivende i det pågældende land, som har udført passiv forædling i et af de to år, der går forud for tiltrædelsen, op til den tidligere forædlede mængde.

5. De mængder forædlingsprodukter, som ikke midlertidigt er forbeholdt imødekommelsen af ansøgninger indgivet efter stk. 4, fordeles af Kommissionen på grundlag af de meddelelser, som den har modtaget fra medlemsstaterne, og i den kronologiske rækkefølge, som de er modtaget i.

Der stilles kun tildelinger til rådighed for fabrikanter, der kan godtgøre, at de i det foregående år opretholdt en produktion i Fællesskabet. Disse fabrikanter kan hver især ansøge om en samlet mængde forædlingsprodukter med en værditilvækst i tredjelandet på højst 50 % af deres produktion i Fællesskabet.

Værdien af den pågældende ansøgers produktion i Fællesskabet fastsættes på grundlag af alle de produkter i bilag II, der er blevet fremstillet i Fællesskabet.

Tildelingen sker i form af maksimumsmængder pr. ansøgning for hver kategori og hvert tredjeland. Indgives der en ny ansøgning, kan myndighederne kun tildele den pågældende ansøger supplerende mængder for samme kategori og samme tredjelande, hvis han reelt har opbrugt mindst 50 % af den mængde, som han allerede har fået tildelt, eller hvis i det mindste varemængder svarende til 80 % af den allerede bevilgede mængde er udført.

En fabrikant, som har haft tilladelse til at gennemføre passiv forædling i henhold til dette stykke i det foregående år, får tildelt forædlingsprodukter i henhold til stk. 4. Hvis en fabrikants produktion i Fællesskabet er mindsket på grund af passiv forædling i det foregående år, skal rettighederne til passivt forædlede mængder reduceres forholdsmæssigt.

For hver kategori og hvert tredjeland skal der fordeles mængder, der svarer til den mængde forædlingsprodukter, som fabrikanten har genindført i det i det foregående afsnit nævnte tidsrum.

6. Hvis de berettigede ikke fuldt ud bruger de mængder, som de har fået forhåndsbevilling til efter denne artikel, godskrives de uudnyttede mængder fra fællesskabskontingentet og stilles til rådighed efter proceduren i stk. 5.

Ansøgeren skal inden 15 dage efter periodens udløb tilbagelevere alle uudnyttede eller delvist udnyttede forhåndsbevillinger til de myndigheder, der udstedte bevillingen.

For så vidt angår anvendelsen af dette stykke, anses mængder for »uudnyttede«, når der er udstedt forhåndsbevillinger herfor, som ikke er blevet udnyttet inden for en frist på seks måneder — eller ni måneder i tilfælde, hvor myndighederne har forlænget den oprindelige frist (dvs. at de midlertidige udførselsformaliteter for hele den mængde råvarer, der er anført i forhåndsbevillingen, ikke er tilendebragt). Myndighederne underretter så hurtigt som muligt Kommissionen om omfanget af de uudnyttede mængder, der skal godskrives fællesskabstoldkontingentet.

7. Ved udgangen af et kalenderår, hvor de mængder forædlingsprodukter, der er til rådighed, viser sig utilstrækkelige i forhold til ansøgningerne efter stk. 5, undersøges det efter proceduren i artikel 12, i hvilket omfang og på hvilken måde, tildelingerne skal revideres.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 12.

Artikel 4

1. Myndighederne udsteder kun en forhåndsbevilling til ansøgere, der opfylder betingelserne i denne forordning.

2. Ansøgeren forelægger myndighederne den kontrakt, der er indgået med den virksomhed, som skal udføre forædlingen for hans regning i tredjelandet, eller ethvert andet bevis, som de nævnte myndigheder vil sidestille hermed.

3. Medlemsstaternes myndigheder meddeler hvert år inden den 15. januar Kommissionen de samlede mængder for hver kategori og hvert tredjeland, som tildeles modtagerne i henhold til artikel 3, stk. 4, i det pågældende kontingentår.

4. Fra 15. januar hvert år kan myndighederne forelægge Kommissionen ansøgninger om forhåndsbevillinger, der kan udstedes.

Inden myndighederne i medlemsstaterne udsteder forhåndsbevillinger, meddeler de Kommissionen, hvor mange ansøgninger de har modtaget. Kommissionen bekræfter, at de mængder, der er ansøgt om, er til rådighed for genindførsel, idet den besvarer medlemsstaternes meddelelser i den kronologiske rækkefølge, som de er modtaget i.

Meddelelserne skal normalt fremsendes elektronisk via det integrerede net, der er oprettet til dette formål, medmindre der er vægtige grunde til, at der midlertidigt må anvendes andre kommunikationsmidler.

Artikel 5

1. Forhåndsbevilling meddeles kun, når det er muligt for myndighederne at påvise de midlertidigt udførte varer i de genindførte forædlingsprodukter.

2. Myndighederne kan nægte at indrømme adgang til anvendelse af proceduren, såfremt de konstaterer, at det ikke er muligt for dem at opnå alle de garantier, der er nødvendige for en effektiv kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i artikel 2.

3. I forhåndsbevillingen fastsættes betingelserne for gennemførelsen af forædlingen, herunder:

— de mængder af varer, der skal udføres, og af produkter, der skal genindføres, beregnet ud fra udbyttesatsen, fastsat på grundlag af tekniske oplysninger vedrørende den forestående forædling, hvis sådanne foreligger, eller i mangel heraf, forhåndenværende oplysninger i Fællesskabet vedrørende forædling af samme art

— de regler, som gør det muligt at påvise de midlertidigt udførte varer i forædlingsprodukterne

— fristen for genindførsel, afhængigt af den tid, der er påkrævet til forædlingen.

4. Hvis myndighederne konstaterer, at beskæftigelsesniveauet i ansøgerens virksomhed et år er væsentligt reduceret på grund af passiv forædling, nedsætter myndighederne tilsvarende de mængder, som ansøgeren kan ansøge om næste år i henhold til denne forordning.

Artikel 6

På tidspunktet for den midlertidige udførsel forelægges den af myndighederne udstedte forhåndsbevilling på det pågældende toldsted med henblik på gennemførelse af toldformaliteterne.

Artikel 7

På anmodning af Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om afslag på en ansøgning om forhåndsbevilling samt om den begrundelse, der i henseende til denne forordning har foranlediget dette afslag.

Artikel 8

1. Med forbehold af stk. 2 kan genindførsel af forædlingsprodukter ikke nægtes, såfremt betingelserne i den pågældende bevilling er opfyldt, og de øvrige toldformaliteter, der normalt kræves på indførselstidspunktet, er iagttaget.

2. Ved forædlingsprodukternes genindførsel i Fællesskabet skal klarereren med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser for samhandelen med det pågældende tredjeland forelægge vedkommende myndighed forhåndsbevillingen med dokumentation for, at forædlingen virkelig har fundet sted i det tredjeland, der er anført i bevillingen.

Artikel 9

De kompetente myndigheder kan, når omstændighederne berettiger hertil:

— indrømme en forlængelse af den oprindelige fastsatte frist for genindførsel

— tillade genindførsel af forædlingsprodukterne i flere forsendelser; forhåndsbevillingen påtegnes i så fald, efterhånden som forsendelserne ankommer.

Myndighederne kan desuden tillade genindførsel af forædlingsprodukter i tilfælde, hvor den forædling, der er omfattet af bevillingen, ikke er blevet gennemført i sin helhed.

Artikel 10

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen statistiske oplysninger vedrørende enhver genindførsel, der finder sted på deres område i henhold til denne forordning. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater disse oplysninger.

Artikel 11

1. Den i denne forordning fastsatte procedure træder i stedet for alle andre procedurer for økonomisk passiv forædling, som medlemsstaterne for tiden anvender for de i artikel 1 omhandlede produkter.

2. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af artikel 154 til 159 om passiv forædling og standardombytning i forordning (EØF) nr. 2913/92.

3. For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, i protokol nr. 1 om tekstilvarer og beklædningsgenstande til Europa-aftalerne og interimsaftalerne mellem Fællesskabet og henholdsvis Bulgarien, Polen, Rumænien, Den Slovakiske Republik, Den Tjekkiske Republik og Ungarn, skal de i bilag II anførte varer, der har oprindelse i disse lande i overensstemmelse med protokol nr. 4 om oprindelse til deres Europa-aftale med Fællesskabet, ikke nødvendigvis være underlagt de i artikel 1, stk. 3, omhandlede ordninger eller særlige foranstaltninger eller de i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede årlige lofter. For disse kategorier af produkter meddeler de kompetente myndigheder forhåndsbevillinger, efter at de har underrettet Kommissionen om de mængder, der er ansøgt om, og under forudsætning af, at betingelserne i nærværende forordning er opfyldt.

Artikel 12

1. Der nedsættes et udvalg vedrørende økonomisk passiv forædling af tekstiler, i det følgende benævnt »udvalget«, sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

2. Udvalget kan behandle alle spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, som rejses af formanden, enten på dennes eget initiativ eller på foranledning af en medlemsstats repræsentant.

3. De nødvendige bestemmelser for gennemførelsen af denne forordning vedtages efter følgende procedure:

a) Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, der fastsættes af formanden under hensyn til, hvor meget de pågældende spørgsmål haster. Udvalget træffer afgørelse med et flertal på 54 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt efter traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

b) i) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

ii) Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

iii) Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på en måned fra den dato, på hvilken den har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse.

Artikel 13

Denne forordning berører ikke genindførsel til Fællesskabet af produkter, der er bearbejdet i tredjelande på grundlag af forhåndsbevillinger, som er udstedt inden forordningens ikrafttræden.

Forordning (EØF) nr. 636/82 ophæves med virkning fra den 31. december 1994.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

Artikel 11, stk. 3, træder i kraft den 1. januar 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 1994.

På Rådets vegne

G. REXRODT

Formand

BILAG I

Grupper af kategorier omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra d)

Ved »tilsvarende produkter på samme fremstillingstrin« forstås produkter, der henhører under samme kategori eller samme gruppe af kategorier, jf. nedenfor:

Gruppe 1 (yderbeklædning)

Kategorierne 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 21, 26, 27, 28, 29, 68, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 156, 157, 159, 161.

Gruppe 2 (underbeklædning)

Kategorierne 4, 5, 12, 13, 18, 24, 26, 28, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 78, 83, 86, 157, 161.

Gruppe 3 (andre produkter)

Kategorierne 10, 12, 68, 70, 72, 78, 83, 85, 87, 91.

BILAG II

Listen over det højeste tilladte forarbejdningsniveau, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra d)

Forædlingsprodukter opstillet efter kategori (1)	Højeste tilladte forarbejdningsniveau
Kategori 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 85, 86, 87, 91, 156, 157, 159, 161	*Forarbejdning* Forarbejdning af trikotagestoffer (2)

(1) Ved kategori forstås kategori som omhandlet i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 (EFT nr. L 275 af 8. 11. 1993, s. 1) og ændringer hertil.

(2) Som forædling i henhold til denne forordning kan dog også betragtes sådan forædling, som består i direkte formfremstilling af trikotageartikler på grundlag af garn, såfremt de midlertidige udførsler af garn, der tillades til dette formål i et år, ikke i vægt overstiger 7 % af de samlede midlertidige udførsler, som der i det foregående år er givet tilladelse til i Fællesskabet inden for rammerne af særlige ordninger af den i artikel 1, stk. 3, omhandlede type.

Kommissionen drager omsorg for, at ovennævnte loft på 7 % ikke overskrides på fællesskabsplan.

I det øjemed finder bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, anvendelse.